තක්ක ජාතකය

තවද එක්සමයෙක්හි කරුණාවට පිහිටවූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසනසේක් ශාසනයෙහි උකටලී භික්ෂුවක්හු අරභයා මේ ජාතකය වදාළසේක. සර්වඥයන් වහන්සේ ඒ මහණහට වනාහී වදාරණසේක් මහණතෝ උකටලීවූයෙහි සැබෑද කිම්දැයි විචාරා වදාරා ස්වාමීන් වහන්ස සැබැවයි දැන්වූකල්හි ස්ත්‍රීහූ නම් කළ උපකාර නොදන්නාහුය, මිත්‍රද්‍රෝහියා, කවර කාරණයකින් ඔවුන් නිසා උකටලීවූයෙහිදැයි වදාරා ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

යටගියදවස බරණැස් නුවර බ්‍රහම්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්‍ය කරණ කල්හි අප මහාබෝසතානන් වහන්සේ ඍෂිව්‍රජාවෙන් පැවිදිව ගංගාතීරයෙහක්හි අසපුවක්කොටගෙන අෂ්ටසමාපත්තීන්ද පංචාභිඥාවන්ද උපදවා ධ්‍යාන ක්‍රීඩාසැපයෙන් යුක්තව වාසයකරණසේක. එක්සමයෙහි බරණැස් සිටාණන්ගේ දුව දුෂ්ට කුමාරිකාවක් ඇත්තීය ඕ තොමෝ චණ්ඩය පරුෂය දැසිදස් කම්කරුවන්ට අක්‍රොශ කරන්නීය. ප්‍රහාර දෙන්නීය. ඉක්බිත්තෙන් එක්දවසක් ඒ කුමාරිකාව කැඳවාගෙන ගංගාවෙහි දිය කෙළුම් හයි කියා ගියාහුය. ඔහුන් ජල ක්‍රීඩා කරද්දීම සවස්වූයේය. වර්ෂාව පටන්ගත්තේය. මනුෂ්‍යයෝ වර්ෂාව දැක ඔබිනොබ සීඝ්‍රව දිව ගියාහුය. සිටුදුවගේ දැසි දස් කම්කරුවෝ අද අප විසින් මේ කුමාරිකාවගේ පිටි දකින්ට වටනේයයි සිතා ඒ කුමාරිකාව ජලභ්‍යන්තරයෙහිම දමා ගොඩ නැංගාහුය. වර්ෂාව වර්ෂනය කලේය. සූර්යාද හස්තන්ගත වූයේය. අන්ධකාරවූයේය. ඔව්හු ඒ කුමාරිකාවගෙන් වෙන්ව ගොටගොස් කුමාරිකාව කොයිදැයි කීකල්හි ගංගාවෙන් පෘළමුව ගොඩ නැංගාය. ඉක්බිත්තෙන් ඒ කුමාරිකාව කොතැන්හි ගිය බවක් නොදනුම්හයි කිවාහුය. නැයෝද පරීක්ෂාකොට නොදක්කාහුය. මහත් වූ බැගෑපත් ශබ්දයෙන් හඬන්නාවූ ඒ කුමාරිකාතෝම ජලශ්‍රෙතයෙන් ගෙණයනු ලබන්නී මධ්‍යම රාත්‍රියෙහි බෝධිසත්වයන්ගේ පන්සල සමීපයට පැමිණියාය. අප මහබෝසතානන් වහන්සේ ඒ ස්ත්‍රියගේ ශබ්දය අසා මාගමකගේ ශබ්දයක් වන්නේය. මැට පිහිට ආරක්ෂාවක් කරන්නෙමි සිතා තන සුලක්ගෙණ ගන්තෙරට ගොස් ඒ ස්ත්‍රිය දැක තෝ භව නොගනුව තෝ භය නොගණුවයි කියා අස්වසා හස්තිබල දරන්නාවූ කාය ශක්තියක් ඇති බෝසතානන් වහන්සේ ගඟින් පිණමින් ගොස් ඒ ස්ත්‍රිය ඔසවාගෙන අසපුවට ගෙණගොස් ගිනි දල්වා දුන්සේක. සීත පහවූ කල්හි මිහිරිවූ ඵලාඵලයෙන් ඵලවූසේක. ඒ ඵලාඵල අනුභව කොට සිටියාවූ ඒ ස්ත්‍රිය අතින් කොතැන්හි වාසය කරන්නීද කෙසේ ගංගාවෙහි හුණුවාහුදැයි විචාළ සේක. ඒ ස්ත්‍රීතොමෝ ඒ ප්‍රවෘත්තියවූ පරිද්දෙන් දැන්වූවාය. ඉක්බිත්තෙන් බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ඒ ස්ත්‍රියට මෙතැන්හි වාසය කරවයි කියා පන්සලෙහි වාසය කරවා දෙතුන් දවසක් බෝධිසත්වයන් වහන්සේ අභ්‍යවකාශයෙහි වාසය කොට දැන් තෙපියවයි වදාළසේක. ඒ ස්ත්‍රීතොම සිතන්නී මේ තපස්වීන් වහන්සේ ශීලභේදයට පමුණුවාගෙණ යන්නෙමියි සිතා නොයෙන්නීය, ඉක්බිත්තෙන් කල් යත් යත් ස්ත්‍රි ගුත්තය ස්ත්‍රී ලීලාව දක්වා බෝධිසත්වයන් වහන්සේගේ ශිලභේදකරවා ධ්‍යාන්‍යය අන්තර්ධාන කළාය. අප මහබෝසතානන් වහන්සේ ඒ ස්ත්‍රිය කැඳවාගෙණ ආරණයෙහිම වාසය කළසේක. ඉක්බිත්තෙන් ඒ ස්ත්‍රි තොම අප මහාබෝසතානන් වහන්සේට කියන්නී ස්වාමීන්වහන්ස අපට ආරණ්‍යවාසයෙන් කාරිය කිම්ද මනුෂ්‍ය පථයට යම්හයි කීවාය. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ඒ ස්ත්‍රිය කැඳවාගෙණ එක් පසල්ගමකට ගොස් මෝරුබැල මෙහෙයක් ලබා ජීවිකාව කොට ඒ ස්ත්‍රිය රක්ෂාකරණ සේක. අප මහා බෝසතානන් වහන්සේ මොරු විකුණා ජීවන්වන හෙයින් තක්‍රපණ්ඩිතයෝයයි කියා නමක් කළාය. එසේවාසයකරන්නාවූ අප මහ බෝසතානන් වහන්සේට ඒ ගම් වැස්සෝ වැටුප් දී අපට කටයුතු නොකොට යුතු කියමින් මෙහි වාසය කරවයි කියා ගම් දොරෙහි කුටියෙක වාසය කර වයි කියා ගම් දොරෙහි කුටියෙක වාසය කර වූවාහුය. එසමයෙහි චෞරයෝ පර්වතයෙන් බැස පසල්දනව්ව පහරන්නාහුය. ඒ සොරහු එක්දවසක් ඒ ගම පැහැර ගම් වැස්සන්ලවා බඩුපොදි ඔසවාගෙණ යන්නාහු ඒ සිටු දුවද අල්වාගෙණ තමන් වසන තෙනට ගොස් සෙසුජනයා හා හැරියාහුය. සොරදෙටු වනාහී සිටු දියනියගේ රූපයෙහි ඇලී ඔවුන් තමහට භාර්යාව කොට ගත්තේය. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ මෙනම් ස්ත්‍රිය කොයිදැයි විචාළසේක, සොර දෙටුවා විසින් අල්වාගෙණ ගොස් තමාට භාර්යාව කරණ ලදැයි අසාත් ඒ ස්ත්‍රීතොම මාගෙන් වෙන්ව නොවසන්නීය. දිව අවුත් මා සමීපයට එන්නීයයි සිතා ඇගේ ඊම බලමින් ගම්හි වාසය කළසේක. සිටු දූද සිතන්නේ මෙතැන්හි සැපසේ වසන්නෙම් කලෙක මා තක්‍රපණ්ඩිතයන් වහන්සේ කිසි දෙයක් නිසා අවුත් මෙයින් කැඳවාගෙණ වඩනාසේක. එසේ කල්හි මම මේ සැපයෙන් පිරියෙන්නෙමි එසේහෙයින් මම ඕහට ප්‍රියකෙණෙකුමෙන් තක්‍රපණ්ඩිතයන් කැඳවාගෙන්වා නැසූවූයේවීන්නම් ඉතායෙහැකැයි සිතුවාය. ඒ ස්ත්‍රීතොම එක් මනුෂ්‍යයෙකු කැඳවා මම මෙතන දුකින් ජීවත් වන්නෙමි තක්‍රපණ්ඩිතයන් වහන්සේ අවුත් මා ගෙණයනසේක්වයි කියා හස්නක් යවුවාය. අප මහබෝසතානන් වහන්සේ ඒ හස්න අසා අදහා එතැන්හි ගොස් ගම්දොර සිට අස්නක් යවුසේක. ඒ ස්ත්‍රීතොම ගෙන් නික්ම අවුත් උන්වහන්සේ දැක ස්වාමීන් වහන්ස ඉදින් අප දෙදෙනා දැන් ගියමෝනම් සොර දෙටු තෙම එහුබැඳ එලවා අපි දෙදෙනාම නසන්නේය. රාත්‍රීභාගයෙහි යම්හයි කියා තක්‍රපණ්ඩිතයානන් වහන්සේ කැඳවාගෙන අවුත් ආහාර අනුභව කරවා කොටුයෙහි හිඳුවා සවස්වෙලෙහි සොරදෙටුවා අවුත් සුරාපානය කොට මත්වූ කල්හි ස්වාමීපුරුෂය ඉදින් මේ වෙලාවෙහි තොපගේ සතුරා දුටුයේ වීනම් ඕහට කවරක් කරන්නෙහිදැයි කීවාය. එතෙම මෙනම් මෙනම් දෙයක් කරන්නෙම් කීයේය. කිමෙක්ද ඒ තෙම දුරස්ථානයෙහි නොවේදැයි කීයේය. ඔහු කොටුයෙහි උන්නේයයි කීවාය. ඒ වෙලෙහි සොරදෙටු තෙම හුළක් ගෙණ එතැන්හි ගොස් අප මහාබෝසතානන් වහන්සේ දැක අල්වා ගෙණ ගේ මැද හෙළා වැලමිටි ආදියෙන් අභිප්‍රාය වූ පරිද්දෙන් තැළුයේය. අප මහා බෝසතානන් වහන්සේ තැළුන් ලබන සේක් අන් කිසිවක් නොකියා කොධනා අකතඥඤච පිසුනාමිත්ත දුබ්භිකා යි කියා මෙපමණක් වදාරණ සේක. සොරදෙටුතෙතම උන්වහන්සේට තළා පිටිතොලහයා බැඳ සයනය කරවා

සවස් වේලෙහි ආහාරය අනුභව කොට සයනය කොට පිබිදුනේ රාමද සුන් කල්හි නැවතත් තලන්ට පටන්ගත්තේය. බෝධිසත්වයන් වහන්සේ එම කෝධනා අකතඤ්ඤූව යනාදී පද සතර වදාළසේක. සොරදෙටුතෙම සිතන්නේ මේ පුරුෂතෙම මෙසේ තළනුලබන්නේද අන්කිසිවක් නොකියා මේ සතර පද යම කියන්නේය. මොහු අතින් විචාරන්නෙමි සිතා ඒ ස්ත්‍රිය නිදිවන් බව දැන තක්‍රපණ්ඩිතයන් අතින් විචාළේය. පින්වත් පුරුෂය තෙපි මෙසේ තාඩනය ලබන්නේද කවර කාරණයකින් මේ සතර පදයම කියව්දැයි විචාළේය.

ඉක්බිත්තෙන් තක්‍රපණ්ඩිතයන් වහන්සේ එසේ වීනම් අසවයි කියා ඒ කාරණය ආදීයෙහි පටන් වදාළසේක. මම පෙර වනාන්තරයෙහි වාසය කරන්නාවූ එක් තපස්වීයෙක්ව ධ්‍යානලාභීයෙක් වුයෙමි. මේ මම මේ ස්ත්‍රීය ගංගාවෙහි ජලශ්‍රෝතසින් ගෙණයනවා දැක ගොඩනගා ප්‍රතිජග්ගනය කෙළෙමි.එසේ ප්‍රතිජග්ගනය කළාවූ මා මේ ස්ත්‍රී පොළඹා ධ්‍යානයෙන් පිරිහෙළුවාය. ඒ මම ආරණ්‍යය හැර මේ ස්ත්‍රිය පෝෂ්‍ය කෙරෙමින් පසල්ගමෙක වාසය කෙළෙමි. ඉක්බිත්තෙන් මේ ස්ත්‍රීය සොරුන් විසින් මෙතැන්හි ගෙණ එන ලද්දී මම දුකින් වාසය කරන්නෙමි, අවුත් මා කැඳවාගෙණ යවයි කියා මට හසුන් යවා දැන් තොපගේ අතට පැමිණුවුවාය. මේ කාරණයෙන් මම මෙසේ කීවෙමි වදාළසේක. චෞරතෙම සිතනුයේ යම් බඳු වූ මේ ස්ත්‍රීතොම මෙබඳු ගුණයෙන් යුක්තව උපකාර කළාවුන් කෙරෙහි මෙසේ විපිළිපන්බවට පැමිණියාය. මෝතොම මට කවර නම් උපද්‍රවයක් නොකරන්නීද මෝතොමෝ හැරිය යුතුයයි කියා සිතුයේය. සොරදෙටුතෙම තක්‍රපණ්ඩිතයන් අස්වසා ඒ ස්ත්‍රිය ප්‍රබෝධකරවා කඩුව ගෙණ නික්ම මේ පුරුෂයා ගම්දොරහිදී ඝාතනය කරන්නෙමි කියා ඒ ස්ත්‍රීය හා සමග ගමින් පිටතට ගොස් මෙහුගේ අත අල්වාගණුවයි කියා බෝධිසත්වයන් වහන්සේ අල්වා ග්‍රහණය කරවා කඩුවගෙණ තක්‍රපණ්ඩිතයන්ට ප්‍රහාර දෙන්නාක් මෙන්ම ඒ ස්ත්‍රීය දෙකඩක් කොට සිඳ දමා ශිර්ෂසසනය කොට තක්‍රපණ්ඩිතයන් කීප දවසක් ප්‍රණීතාහාරයෙන් සන්තර්පණය කරවා දැන් කොතැන්හි වඩනාසේක්දැයි කීයේය. තර්කපණ්ඩිතයන් වහන්සේ ගිහිගෙන් මට ප්‍රයෝජනයක් නැත ඍෂීප්‍රවජ්‍යාවෙන් පැවිදිව ඒ ආරණ්‍යයෙහිම වසන්නෙමි කීසේක. එසේ වීනම් මමත් පැවිදි වන්නෙමි කියා දෙදෙනම පැවිදිව ආරණ්‍ය ප්‍රදේශයට ගොස් පචඤාභිඥා අෂ්ටසමාපත්ති උපදවා ජීවිතාවසානයෙහි බ්‍රහ්මලෝකයෙහි උපන්නාහුය. ශාස්තෘ වූ බුදු රජානන් වහන්සේ වහන්සේ මේ අතීත වර්තමාන කථාවස්තු දෙක වදාරා පූර්වාපර සන්ධි ගළපා වදාළසේක. මහණ මේ ස්ත්‍රීහූ නම් ක්‍රොධියහ, උපන් ක්‍රොධ වලකාගන්නට නොපොහොසත්ය. කෘතඥයෝද නොවෙති, කරණ ලද ඉතා මහත් උපකාරයකුදු නොදනිති, ප්‍රියසුන්‍යකථා කෙරෙති, මිත්‍රයන් බිඳුවන්ට සුදුසු කථා කිරීම ස්වභාවකොට ඇත්තාහ. එසේහෙයින් මෛථුන විරතිසංඛ්‍යාත බ්‍රහ්ම චරියාවෙහි හැසිරෙව, එසේ හැසිරෙන්නාවූ තොපි ධ්‍යාන සැපය මාර්ග සැපය ඵල සැපය යන ත්‍රිවිධ සැපයෙන් නොපිරිහෙන්නාහුයයි වදාරා ශාස්තෘ වූ බුදු රජානන් වහන්සේ මේ දම්දෙසුම ගෙණහැර දක්වා වදාරා චතුසත්‍යය ප්‍රකාශ කොට වදාළසේක. චතුස්සත්‍යය දේශනාවගේ අවසානයෙහහි උකටලී වූ මහණ තෙම සෝවාන් ඵලයෙහි පිහිටියේය. ශාස්තෘ වූ බුදුරජානන් වහන්සේ මේ තර්ක ජාතකය නිමවා වදාළසේක.

එසමයෙහි සොරදෙටුතෙම දැන් ආනන්ද ස්පීවරවූසේක. තර්ක පණ්ඩිතව උපන්නෙම් වනාහී තිලෝගුරු සම්‍යක් සම්බුදු රජවූ මම්ම වේදැයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.